

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.791 van 21 januari 2000
in de zaak A. 84.606/VII-18.495.**

In zake : XXX,
wonende te ANTWERPEN,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Macedonische nationaliteit, op 8 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 3 augustus 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker betekend op 12 mei 1999;

Gelet op de beschikking van 23 juni 1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 december 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. ORIJ die, loco Advocaat A. HOFMANS verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Macedonische nationaliteit, komt in België binnen op 15 mei 1993 en verklaart zich op 8 juni 1998 voor de derde maal vluchteling.

1.2. Op 3 augustus 1998 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 april 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot bevestiging van de beslissing van de

Minister van Binnenlandse Zaken van 3 augustus 1998 tot weigering van verblijf. Deze bestreden beslissing luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 3 december 1998 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Macedonische taal machtig is.

Betrokkene diende een eerste asielaanvraag in op 18 mei 1993 waarin het Commissariaat-generaal in beroep op 13 augustus 1995 een bevestigende beslissing nam. Betrokkene had in tussentijd het ontheemdenstatuut verkregen op 9 juni 1993 wat ten gevolge van een algemene maatregel werd ingetrokken op 28 juni 1995. Op 3 december 1996 diende betrokkene een tweede asielaanvraag in waarin het Commissariaat-generaal in beroep op 30 januari 1997 opnieuw een bevestigende beslissing nam. Op 16 juni 1998 diende betrokkene een derde asielaanvraag in, die op 3 augustus 1998 door de Dienst Vreemdelingenzaken onontvankelijk werd verklaard. Sinds zijn aankomst in mei 1993 zou betrokkene niet meer naar zijn land van herkomst zijn teruggekeerd.

Betrokkene beweerde sinds 1992 of 1993 lid te zijn van de Albanese moslim partij, de 'Partij voor de Democratische Voorspoed' (P.D.P.). Hij zou politieke meetings hebben medegeorganiseerd en plaatselijk(e) verantwoordelijke zijn geweest voor het verspreiden van Albanese literatuurboeken. Sinds februari 1993 zou hij door de Macedonische politie gezocht worden omwille van zijn pro-Albanees politiek engagement. Betrokkene zou sindsdien zijn ondergedoken in Skopje. Op 30 april 1993 zouden Servische milities zijn dorp hebben bezet, waarbij zijn broer en neef werden vermoord. Uit vrees voor verdere represailles, besloot betrokkene nadien samen met zijn echtgenote en kinderen naar België te vluchten. Na zijn vertrek zou betrokkene verschillende convocaties van de politie hebben ontvangen. In juli 1997 zou betrokkene zus een laatste convocatie (dd. 10 april 1997) vanuit Macedonië naar België hebben verstuurd.

Er moet opgemerkt worden dat het door betrokkene aangebrachte nieuwe element ter ondersteuning van zijn derde asielaanvraag (namelijk de convocatie van de politie van Dratzevo, dd. 10 april 1997) voortvloeit uit de problemen die hij in 1993 in Macedonië zou hebben gekend en waarop hij zijn eerste en tweede asielaanvraag steunde. Bij zijn tweede asielaanvraag legde betrokkene ook al een gelijkaardige convocatie neer (dd. 12 november 1996) die echter geen afbreuk deed aan de weigeringsbeslissing. Ook deze laatste neergelegde convocatie doet evenmin afbreuk aan de eerder genomen weigeringsbeslissingen. Het is immers onwaarschijnlijk dat betrokkene anno 1997 nog steeds

door de Macedonische autoriteiten zou worden gezocht voor feiten die dateren van februari 1993. Bovendien blijkt nergens uit de inhoud van de convocatie dat hij zou worden gezocht omwille van zijn politieke activiteiten voor de P.D.P., maar betreft het een louter informatief gesprek. Betrokkene heeft geen elementen aangebracht waarom er geen eerlijke gerechtelijke procedure tegen hem zou worden ingesteld.

Tenslotte heeft betrokkene geen plausibele verklaring gegeven voor het feit dat hij de laatste convocatie (dd. 10 april 1997), die zijn zus in juli 1997 naar België zou hebben opgestuurd, pas ongeveer een jaar later als nieuw element aanbrengt voor zijn derde asielaanvraag.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 3 augustus 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.";

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste en een tweede middel de schending aanvoert van artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen en van artikel 52, par. 1, 2/ b) en 7/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van de motiveringsplicht, doordat de bestreden beslissing slechts naar eerder genomen weigeringsbeslissingen verwijst, dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt dat de convocaties door verzoeker in het verleden neergelegd ter zetel van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen "ook al" geen afbreuk deden aan het feit dat er weigeringsbeslissingen werden genomen, dat het louter vermelden dat het onwaarschijnlijk is dat verzoeker anno 1997 nog steeds zou gezocht worden door de Macedonische autoriteiten voor feiten die dateren van februari 1993 geenszins een reden is om te twijfelen aan het afdoend karakter van de asielaanvraag van verzoeker, dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn beslissing geenszins stelt dat de zaken zoals weergegeven door verzoeker incoherent zouden zijn, en dat er bovendien geen tegenstrijdigheden zijn in de verklaringen van verzoeker, en doordat door de loutere verwijzing naar eerdere weigeringsbeslissingen en de loutere aanduiding van het feit dat iets "onwaarschijnlijk is" een schending inhoudt van de motiveringsplicht;

3.1.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van volgende overwegingen heeft besloten dat verzoekers asielaanvraag kennelijk ongegrond is :

"Er moet opgemerkt worden dat het door betrokkene aangebrachte nieuwe element ter ondersteuning van zijn derde asielaanvraag (namelijk de convocatie van de politie van Dratzevo, dd. 10 april 1997) voortvloeit uit de problemen die hij in 1993 in Macedonië zou hebben gekend en waarop hij zijn eerste en tweede asielaanvraag steunde. Bij zijn tweede asielaanvraag legde betrokkene ook al een gelijkaardige convocatie neer (dd. 12 november 1996) die echter geen afbreuk deed aan de weigeringsbeslissing. Ook deze laatste neergelegde convocatie doet evenmin afbreuk aan de eerder genomen weigeringsbeslissingen. Het is immers onwaarschijnlijk dat betrokkene anno 1997 nog steeds door de Macedonische autoriteiten zou worden gezocht voor feiten die dateren van februari 1993. Bovendien blijkt nergens uit de inhoud van de convocatie dat hij zou worden gezocht omwille van zijn politieke activiteiten voor de P.D.P., maar betreft het een louter informatief gesprek. Betrokkene heeft geen elementen aangebracht waarom er geen eerlijke gerechtelijke procedure tegen hem zou worden ingesteld.

Tenslotte heeft betrokkene geen plausibele verklaring gegeven voor het feit dat hij de laatste convocatie (dd. 10 april 1997), die zijn zus in juli 1997 naar België zou hebben opgestuurd, pas ongeveer een jaar later als nieuw element aanbrengt voor zijn derde asielaanvraag.";

3.1.3. Overwegende dat de bestreden beslissing, op het eerste gezicht, niet alleen steunt op de loutere verwijzing naar eerdere weigeringsbeslissingen; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bovendien heeft overwogen dat het onwaarschijnlijk is dat verzoeker in 1997 nog steeds zou worden gezocht voor feiten die dateren van februari 1993 en dat verzoeker geen plausibele verklaring heeft gegeven waarvan hij de convocatie pas een jaar nadat ze in zijn bezit was als nieuw element heeft aangebracht; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inderdaad geen tegenstrijdigheden of incoherenties heeft vastgesteld, maar wel dat verzoeker geen gegevens

heeft aangebracht dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat hieruit volgt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet kennelijk onredelijk lijkt te hebben gehandeld; dat de bestreden beslissing de feitelijke en juridische overwegingen bevat die eraan ten grondslag liggen; dat de twee middelen niet ernstig zijn;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op éérentwintig januari tweeduizend,
door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.